

Сім'я цінніша за служіння. Українські пастори на чотириденній конференції вчилися розставляти пріоритети

Конференція для пасторів Церкви адвентистів сьомого дня в Україні «А я та дім мій будемо служити Господу» пройшла в Українському гуманітарному інституті, в місті Бучі Київської області, з 2 по 5 липня. Зустріч провели для того, щоб пастори могли по-новому подивитися на свої стосунки з Богом, сім'єю та церквою. Подібну конференцію проводили п'ять років тому. Цього разу захід відвідали 510 пасторів.

Віктор Бегас, організатор заходу: «Наше завдання, щоб у пасторському колективі і сім'ях стало тепліше, і людина могла відчувати себе комфортно в служінні іншим». Станіслав Носов, керівник Адвентистської церкви в Україні, говорить про те, що такі конференції допомагають подружитися, отримати знання, обмінятися досвідом: «Для себе я зрозумів, що варто більше часу приділяти сім'ї, правильно керувати часом і мати баланс як для служіння, так і для відпочинку».

Приїхали спікери з України, Росії, Сербії та Америки. Керівник сімейного відділу Південно-Американського відділення Адвентистської церкви Клаудіо Консуерго і його дружина Памела, Петро Кулаков – пастор, докторант богослов'я, Ласло Галлуш – пастор, викладач Сербської семінарії, Михайло Камінський – президент Євро-Азійського відділення Адвентистської церкви (ЄАД), Віктор Алексеєнко – пастор, секретар ЄАД, Віктор Казаков – секретар пасторської асоціації та євангелізму в ЄАД, Євген Зайцев – директор Інституту біблійних досліджень ЄАД, Юрій Бондаренко – директор адвентистського медичного центру «Ангелія».

Вони говорили про книгу «Об'явлення», про сім'ю, соціально-євангельське служіння, про професійне вигорання, давали практичні рекомендації для повсякденного застосування.

Петро Кулаков на семінарах говорив про практичне служіння пастора:

«Бути пастором – це велика перевага, і немає кращого покликання. На нас лежить відповідальність піклуватися про членів церкви, вести до Бога людей з оточення. Щоб ефективно справлятися з цим, я рекомендував пасторам чотири вправи.

– Заглиблюватися в читання Слова Божого. Щоб воно просочило кожну клітинку нашого організму, щоб ми любили його, горіли ним, чули його і знали.

– Вправлятися в молитві. Щоб вона не була повторенням завчених фраз, а стала біблійної молитвою. Я спонукаю людей молитися в тому числі біблійними текстами, псалмами, тому що вони мають силу.

– Брати участь у житті віруючих братів та сестер. Як ми з

Христом стаємо єдині, так і нам важливо на особистому рівні з'єднатися з членами нашої церкви у хворобах, переживаннях, у радощах, у сльозах, щоб стати єдиним живим організмом. Тоді він буде рости.

– Удосконалюватися в служінні. Пастори повинні бути слугами, як Христос служив.

Багато з нас, пасторів, роблять це формально, за потребою: Біблію читаємо, щоб підготуватися до проповіді, молимося під час служіння, а особиста молитва, коли йде збагачення Духом Святим, часто відсутня. Причина полягає в тому, що не до кінця пережили духовний досвід занурення в Слово Боже і молитву. Кожен з нас повинен пережити зустріч з Христом».

Віктор Казаков також давав поради, які стосуються життя й служіння. Він дав п'ять порад щодо проповіді: щоб вона була біблійною, духовною, короткою, сучасною і щоб в ній використовувався життєвий досвід.

Гість із Сербії Ласло Галлуш проводив семінари з книги

«Об'явлення». У четвер говорив про текст Об'явл. 17:16. Він завершив тим, що ця книга показує, що Бог контролює все. Пасторське служіння повне викликів і розчарувань, – вважає спікер, – але вони важливі, тому що нагадують нам про нашу обмеженість і необхідність зв'язку з Богом.

Один з семінарів був присвячений адвентистській ідентичності в суспільстві, тобто усвідомленню себе членом адвентистської церкви, розумінню її місії, способу життя і віровчення. Про це говорив Євген Зайцев.

У сучасному постмодерністському суспільстві, як правило, не прийнято підкреслювати свою унікальність. Йде тенденція пошуку спільного у представників різних християнських конфесій, а на тому, що їх відрізняє, увагу намагаються не акцентувати.

Саме тому нам необхідно більш сміливо говорити про свою адвентистську суть, ідентичність, інакше ми можемо просто розчинитися в загальнохристиянській палітрі, втратити свою унікальність і тоді постане питання: «А навіщо ми?». Пастори

повинні самі усвідомлювати свою адвентистську сутність і доносити цю звістку до членів своїх громад.

Коли адвентистські пастори співпрацюють з представниками інших конфесій, чи потрібно їм акцентувати увагу на ідентичності? Адже якщо говорити про українські реалії, торік в країні різні церкви відзначали Рік Реформації, у цьому році – Рік Божого Слова, що передбачає участь у спільних акціях. За словами Євгена Зайцева, під час такої співпраці ми не повинні боятися підкреслювати свою адвентистську сутність, але повинні робити це в доброму дусі, в позитивному, конструктивному ключі, не критикуючи позицію інших протестантських конфесій, а показуючи те, що нам відкривається в процесі більш поглибленого дослідження Святого Письма.

На конференції також були присутні дружини деяких пасторів. Вони відзначають, що дійсно іноді служителі дуже багато приділяють часу роботі. Але вони вважають, що важливо знайти баланс. Ось що говорить Олена:

«Мені здається, що сьогодні є проблема – пастори приділяють мало уваги своїм сім'ям. Коли чоловік розуміє це, він може вибудовувати свої пріоритети, регулювати свій графік. Якщо хочеш, цього можна дуже мудро досягти, а якщо не хочеш, ти знайдеш причини, щоб цього не робити».

Учасники діляться позитивними відгуками про конференцію. Кажуть, що дізналися багато нового і по-новому почули те, що вже знали. Це стосується в першу чергу книги «Об’явлення». Пастори говорили, що прояснили для себе деякі суперечливі моменти. Ось кілька відгуків:

«Мені дуже сподобалася організація. Уніон постарався. Підбір і тематика семінарів для мене виявилися дуже актуальними. Особливо запам’ятався семінар Євгена Зайцева, адже дійсно ідентифікація церкви важлива. Я постараюся доносити це у своїй громаді», – Андрій.

«Семінар з книги “Об’явлення” мене вразив найбільше. Він підніс зовсім інший підхід до тлумачення книги, саме есхатології. Тут я відчуваю себе в пасторській сім’ї і з кожною зустріччю ми стаємо більш рідними», – Валентин.

«Вважаю, що кожен служитель з усього різноманіття інформації знайде для себе те, що для нього найбільш актуальне», – Олександр.

«Я вперше на подібній конференції. Мені сподобалося спілкування з досвідченими пасторами. Радий, що семінари подавали в дуже доступній формі зрозумілою мовою – завдяки цьому я зможу їх використовувати в служінні. Зробили акцент на пасторську сім’ю, адже на мою думку, коли пастор нехтує сім’єю, його служіння несе втрати. Мені хотілося почути більше спікерів. У цілому, я радий що побував тут», – Влад.

Оксана Соловйова
Фото Володимира Романишина